ΕΤΟΣ Β'. ΜΥΤΙΛΗΝΗ — Δευτέρα τῆ 7η Ιανουαρίου 1913 ΑΡ. 256

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ετησία		Εξάμηνος	
Πρωτευούση	Γρ. ἀρ. 70	Πρωτευούση	Γρ. ἀρ. 40
Χωρίοις-Κρότει	» » 85	Χωρίοις-Κράτει	» » 47
Ἐξωτερικῷ	Φρ. χρ. 25	Εξωτερικῷ	Φρ. χρ. 14

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου παρ 10.

ΛΕΣΒΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ: ΔΕΥΤΕΡΑΝ - ΤΕΤΑΡΤΗΝ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Διὰ πᾶσαν ἀγγελίαν, διαφίμισιν καὶ διατριβὴν ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Αποδείξεις πληρωμῆς μὴ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ θεωροῦνται ἄκυροι.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "LESVOS,,-MÉTELIN

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΤΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΑΡΙΘ. 9

Διευθυντὴς - Ἰδιοκτήτης : Ν. Α. ΤΑΧΤΑΤΖΗΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΛΑ ΚΑΤ' ΕΥΧΗΝ

Εὰν, ὅπως πολὺ σαφῶς τὸ ἐδήλωσεν ὁ Πρωθυπουργός μας εἰς τὸ Λονδῖνον ὑπάρχῃ κίνδυνος καὶ αἱ Δυνάμεις θέλουν νὰ δημιουργηθοῦν εἰς τὸ Αρχιπέλαγός μας ὅσαι νῆσοι, τόσαι Κρῆται, καθῆκον ἡμῶν ὅλων εἶναι νὰ προετοιμασθῶμεν ψυχῇ τε καὶ σώματι διὰ τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν περιπέτειαν.

Καὶ ἰδοὺ ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ φρᾶσις ψυχῇ τε καὶ σώματι δὲν εἶνε ἁπλοῦν ρητορικὸν σχῆμα χωρὶς ἔννοιαν.

Φιλήσυχοι καὶ ἐργατικοὶ οἱ κάτοικοι τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ἰδιαιτέρως δὲ ἡμεῖς οἱ Μυτιληναῖοι, ἡμεῖς οἱ Λέσβιοι, ἀνεχόμενοι τὸν ζυγὸν τοῦ τυράννου ἐσκέφθημεν ἀνέκαθεν τίνι τρόπῳ αὐτὸν μὲν τὸν τύραννον νὰ καταστήσωμεν δι' ἡμᾶς αὐτοὺς ὀλιγώτερον ἐπίφοβον νὰ ἐξασφαλίσωμεν δὲ ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀφορήτου ζυγοῦ μας κάτι προσόμοιον πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν.

Η φιλεργία καὶ ἡ ἀγχίνους φύσις τοῦ Ἑλληνος ἢ διὰ νὰ εἴπωμεν οὕτω τοῦ Υπερέλληνος νησιώτου, μᾶς ἐβοήθησαν θαυμασίως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ διπλοῦ αὐτοῦ σκοποῦ· Ο τύραννος ὑλικῶς, χρηματικῶς εἶχεν ἐκμηδενισθῇ εἰς τὸν τόπον μας. Από 70 ἐτῶν καὶ πλέον εἰς τὴν νῆσον μας ἡ παρακμὴ τοῦ Ισλὰμ ποῦ θρηνεῖ ὁ Πιὲρ Λωτῆ ἦτον αἰσθητὴ. κατσφανὴς καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ εἰς τὰ χωρία. Ο ραγιᾶς Μυτιληναῖος, ὁ Λέσβιος, εἶχον κατορθώσῃ νὰ θέσουν ὑπὸ τὴν ὑλικήν των ἐξάρτησιν τοὺς τυραννίσκους των καὶ νὰ γίνουν αὐτοὶ οἱ πραγματικοί των κύριοι.

Μίαν ἡμέραν ἡ ἱστορία ποῦ θὰ γραφῇ δὲν θὰ παραλείψῃ βέβαι νὰ ἀνάφερῃ πρὸς τιμήν μας τὸ γεγονὸς αὐτὸ, τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσε τὴν βάσιν τῆς εὐημερίας τῆς νήσου μας.

Αλλ' οὐδὲν καλὸν ἄμικτον κακοῦ. Ηγαπήσαμεν τὸ ὅπλον τὸ ὁποῖον τόσον καλὰ μᾶς ἐξυπηρέτει εἰς βαθμὸν ὥστε ν' ἀφίσωμεν νὰ τρωθῇ ψυχή μας ἀπὸ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἀνέτου βίου τὸν ὁποῖον μᾶς ἐχορήγει. Τὸ δὲ σῶμα μας ἠκολούθησε παραλλήλως ὅ,τι τοῦ ἐπέβαλλον τὰ ὑλικὰ μέσα καὶ αἱ πολιτικαὶ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ἄμαχον καὶ ἀπόλεμον ἐπὶ γενεὰς γενεῶν ηὐξάνετο καὶ ἠνδροῦτο.

Εὰν τώρα ἐνθυμηθῶμεν τοὺς Κρῆτας δέον εὐθὺς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι Κρῆτες δὲν εἴμεθα. Εχομεν χρήματα καὶ οἱ Κρῆτες εἶναι πένητες. Εχομεν ἀειθαλῆ καὶ καρπερὰ ἐλαιοκτήματα καὶ ἡ Κρήτη εἶναι χέρσος ὁλόκληρος ἢ περίπου· ἔχομεν ὅλοι τὰς κατοικίας μας, μερικοὶ μάλιστα ἐξ ἡμῶν καὶ ἐπαύλεις ; οἱ δὲ Κρῆτες δὲν ἔχουν οἱ πλεῖστοι οὔτε καλύβη. Οἱ Κρῆτες εἶναι οἱ ὑψηλότεροι τοῦ θανάτου καταφρονηταὶ ποῦ εἶδεν ὁ κόσμος καὶ εἴμεθα, ἀπελπιστικῶς φιλόζωοι· εἴμεθα ἐκτὸς τούτου φειδωλοὶ, διότι τρέμομεν μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι διαφορετικὰ, πιθανὸν νὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κακοπεράσωμεν ἡμεῖς ἢ αἱ οἰκογένειαί μας. Εχομεν μὲ ἄλλας λέξεις ὅλας τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ ἀντίστοιχα ἐλαττώματα τῶν καλῶν οἰκογενειαρχῶν καὶ τῶν καλοζωϊσμένων ἀνθρώπων.

Αλλ' εἴμεθα φιλοπάτριδες ἀγαπῶμεν τὴν ἐλευθερίαν μας— τοῦτο εἶνε ἀναντίρρητον— καὶ αὐτὸ εἰμπορεῖ νὰ τὰ διορθώσῃ ὅλα.

Νὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ δηλαδὴ τὸ θᾶρρος, νὰ μᾶς δώσῃ τὴν θέλησιν, νὰ μᾶς ἐμβάλῃ τὴν δύναμιν, νὰ μᾶς ἐμφυσήσῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν ποῦ ἀπαρνεῖται καὶ τὴν φλόγα ποῦ ἀναδημιουργεῖ. Η ἐπιχείρησις δὲν εἶνε εὔκολος καὶ δὲν πρέπει ν' αὐταπατώμεθα ἐπὶ τῶν δυσκολιῶν της· πρόκειται νὰ μετουσιωθῶμεν· ἡ ἀνθρωπίνη σὰρξ νὰ μεταβληθῇ εἰς γρανίτην, ὁ νοῦς ὁ ὑπολογιστικὸς τοῦ ἐμπόρου, εἰς τὸν νοῦν τὸν ἀδιάφορον τοῦ ἀκτήμονος, ἡ καρδία ποῦ ρηγεῖ καὶ πτύσσει δειλὴ πρὸ ἑνὸς κοινοῦ ἀτυχήματος εἰς τὴν καρδίαν ποῦ θέλει νὰ τρυπηθῇ ἀπὸ ὅλας τὰς σφαίρας τοῦ ἐχθροῦ, φθάνει μόνον νὰ μὴν χάσῃ αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν, αὐτὸ τὸ φῶς, αὐτὸν τὸν ἀέρα εἰς τὸν ὁποῖον κυματίζει τόσον ὡραία καὶ τόσον ὑπερήφανος ἡ γαλανόλευκος μὲ τὸ θρόϊσμα τόσων ἡρωϊκῶν θρύλλων καὶ τόσης ἐποποιΐας εἰς τὰς πτυχάς της ! καὶ πρόκειται τὸ χέρι ποῦ μετρᾷ νὰ μεταβληθῇ εἰς τὸ χέρι τοῦ πολεμιστοῦ ποῦ εἰξεύρει τὸν χειρισμὸν τοῦ μάνλιχερ.

Μυτιληναῖοι !

Η Ελευθερία, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωκαν τὰ νικηφόρα ὅπλα τῶν στρατιωτῶν τῆς ὡραίας Ἑλλάδος μας, κινδυνεύει ἴσως κατὰ μέγα μέρος ν' ἀπολεσθῇ ἕνεκα τῶν ὑπολογισμῶν καὶ τῶν βλέψεων τῆς ἀστόργου καὶ χριστιανομάχου εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας.

Πρὸ τοῦ κινδύνου τούτου τοῦ τόσον μεγαλυτέρου, ὅσον ἡ δουλεία τῶν Ισχυρῶν τῆς Γῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπειλεῖ νὰ μᾶς ρίψῃ εἶνε ἀπεχθεστέρα, μικροὶ μεγάλοι, νέοι καὶ γέροντες, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι ἀστοὶ καὶ λαὸς ἓν καθῆκον ἔχομεν·

Νὰ ὁπλισθῶμεν.

Οχι μὲ ὑπομονὴν, ὄχι μὲ καρτερίαν καὶ τὰ παρόμοια ἀλλὰ μὲ ἓν καλὸν ὅπλον μάνλιχερ τελευταίου συστήματος καὶ μὲ ἀρκετὴν προμήθειαν σφαιρῶν.

Επειτα νὰ ὀργανωθῶμεν· νὰ συνταχθῶμεν εἰς λόχους, νὰ σχηματίσωμεν τάγματα.

Νὰ ἀσκηθῶμεν εἰς ἀλκίμους καὶ μαχίμους πολεμιστάς.

Εὐτυχῶς ἔχομεν πολλοὺς καὶ ἱκανοὺς ἀξιωματικοὺς οἱ ὁποῖοι, προθύμως, δὲν ἀμφιβάλλομεν, θ' ἀναλάβουν να μᾶς γυμνάσουν ἐὰν τὸ ζητήσωμεν.

Τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν θὰ μᾶς τὴν δώσῃ ἡ Κυβέρνησίς μας ἐὰν καταλλήλως παρακληθῇ

Σήμερον, ὅτε κρατοῦμεν εἰς χεῖρας μας τὴν τύχην μας ἀντὶ τόσων θυσιῶν καὶ τόσου ἀδελφικοῦ αἵματος, θὰ ἦτο ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας καθ' ἡμῶν τῶν ἰδίων, κατὰ τῶν βωμῶν καὶ τῶν ἑστιῶν μας κατὰ τῶν τάφων τῶν πατέρων μας καὶ τῶν 18 ἡρώων ἐλευθερωτῶν μας. κατὰ τῆς ὡραίας νήσου μας καὶ τῆς σεπτῆς καὶ γλυκυτάτης μητρὸς Ἑλλάδος νὰ τὴν ἀφίσωμεν νὰ μᾶς διαφύγῃ.

Καὶ ἂν μᾶς διαφύγῃ σημεῖον ὅτι θὰ πταίωμεν ἡμεῖς.

Τὰ συλλαλητήρια ποῦ κανεὶς ζητωκραυγάζει καὶ χειροκροτεῖ βεβαίως εἶνε πολὺ εὔγλωττα καὶ ἀποτελεσματικά.

Αλλὰ τὰ ἔνοπλα συλλαλητήρια εἰς τὰ ὁποῖα λωφάζει ὁ συριγμὸς μιᾶς σφαίρας ἑτοίμου νὰ πεσῇ καὶ νὰ σχίσῃ σάρκας καὶ νὰ θραύσῃ κρανία καὶ ὀστᾶ εἶναι ἀσυγκρίτως εὔγλωττότερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα.

Ας προετοιμασθῶμεν δι' αὐτὰ διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον ψυχῇ τε καὶ σώματι.

Καὶ ὅλα θὰ γίνουν τότε κατ' εὐχήν.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Ο ΑΔΟΞΟΣ ΗΡΩΣ

Μοῦ διηγήθησαν τὴν τραγικὴν ἱστορίαν ἑνὸς στρατιώτου. Σπεύδω νὰ καθησυχάσω τοὺς εὐαισθήτους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐνόμιζαν, ὅτι πρόκειται νὰ διηγηθῶ σπαρακτικὴν ἱστορίαν τραυματισμοῦ, φόνου, διαμελισμοῦ, ἢ βασανιστηρίων. Τίποτε ἀπ ὅλα αὐτά. Σταγὼν αἵματος δὲν θὰ στάξῃ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν. Εν τούτοις, εἶνε τραγικὴ ἡ ἱστορία, διότι τραγικὸν εἰς τὴν φύσιν ἠμπορεῖ νὰ εἶνε καὶ κάτι τι ἀπὸ τὸ ὁποῖον στάζει σαλέπι καὶ ὄχι αἷμα.

Ο στρατιώτης λοιπὸν, περὶ τοῦ ὁποίου πρόκειται, εἶνε ἀπὸ ἐκεῖνα τά ἀδιόρθωτα ὄντα, τὰ ὁποῖα ἔχουν διαρκῆ καὶ μόνιμον ἐγκατάστασιν εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ στρατῶνος.

Κακὸς ἢ ἄγριος ἄνθρωπος, ὄχι. Δὲν κατηγορήθη ποτὲ διὰ μεγάλα πράγματα διὰ «βαρέα πρὸς τὴν πειθαρχίαν παραπτώματα» ὅπως λέγει ἡ ἐπίσημος στρατιωτικὴ γλῶσσα. Δὲν κατώρθωσαν ὅμως ποτὲ νὰ εἶνε εἰς τὸν στρατῶνα τὴν ὥραν ποῦ πρέπει, νὰ ξυπνήσῃ μὲ τοὺς ἄλλους στρατιώτας, ν' ἀντιληφθῇ μίαν διαταγὴν, νὰ ἐκτελέσῃ σωστὰ ἕνα παράγγελμα. Υπαξιωματικοὶ καὶ ἀξιωματικοὶ ὑποπτεύοντες, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν συμπεριφορὰν δὲν ὑπῆρχε μόνον ἔλλειψις ἀντιλήψεως, ἀλλὰ καὶ κακὴ πρόθεσις καὶ πνεῦμα ἀντιλογίας τὸν ἔρριπταν ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον ὡς τόπι καὶ τὸν διηύθυναν διαρκῶς εἰς τὰς φυλακάς.

Οταν τὸ σύνταγμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ στρατιώτης, διετάχθη ν' ἀναχωρήσῃ, ὁ φαντάρος ἐγύρισε τοὺς φίλους του καὶ ἐμοίρασε φωτογραφίας του.

— Κρατῆστέ της γιὰ ἀνάμνησιν, ἔλεγεν. Εγὼ θὰ σκοτωθῶ στὴν πρώτη μάχη.

Καὶ ἐπειδὴ ὅλοι προσεπάθουν νὰ τὸν παρηγορήσουν καὶ ἐνόμιζαν, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κακοῦ προαισθήματος, ἐκεῖνος ἐξηγοῦσε πῶς περιμένει τὸν θάνατον.

—Εκατάλαβα, ἔλεγεν, ὅτι δὲν χρειάζομαι. Εχω μιὰ ἀτυχία νὰ μὴ μπορῶ νὰ εὐχαριστήσω κανένα. Λοιπὸν εὑρῆκα τὸν προορισμό μου. Θὰ πάω νὰ πέσω στὴ φωτιὰ, θὰ σκοτωθῶ γενναιότατα Αν βάλετε τὴν εἰκόνα μου ὀτὴς ἐφημερίδες θὰ τὴν βλέπω ἀπὸ 'κεῖ ἐπάνω καὶ θὰ εὐχαριστιέται ἡ ψυχή μου.

Οσοι ἤκουσαν αὐτὴν τὴν παραφροσύνην ἐμειδίασαν μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ. Αλλὰ, παραδόξως, ὁ στρατιώτης ἐξετέλεσε τὴν ὑπόσχεσίν του. Από τὴν μάχην τῆς Ελασσῶνος ἐπήγαινε γυρεύων θάνατον. Εἰς τὸ Σαραντάπορον ἐχόρευεν ὄρθιος ἐνῷ αἱ σφαῖραι ἐμιήνοντο γύρω του. Τὰς δυσκολοτέρας ἀποστολὰς τὰς ἔκαμνεν αὐτός. Εἰς τὴν μάχην τῶν Γενιτσῶν δὲν ἐγονάτισε κἀν. Ορθιος ἐοκόπευε καὶ ἐπυροβόλει καί, ἐνῷ γύρω του ἔπεφταν ἐκεῖνοι ποῦ ἐκρύβοντο ἢ ἐπροφυλάσσοντο, αὐτὸς ἐξηκολούθει νὰ περιφρονεῖ τὰς σφαῖρας καὶ τὰς ὀβίδας.

Προχθὲς μοῦ τὸν ἔδειξαν μελαγχολικὸν καὶ δύσθυμον εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ελευθερίας;

—Δὲν σᾶς τὰ ἔλεγα ἐγώ; εἶπεν εἰς ἐκεῖνον ποῦ μοῦ τὸν ἔδειξεν. Εἶμαι προορισμένος νὰ μὴν πετύχω εἰς τίποτε στὴ ζωή μου. Οὔτε τὸν θάνατο. Βλέπετε, λοιπὸν πῶς ὅλα εἶνε τύχη;

—Καὶ τώρα ποῦ πηγαίνεις; τὸν ἠρώτησεν ὁ ἄλλος.

—Πηγαίνω... στὴ φυλακὴ. Ποῦ ἀλλοῦ θέλετε νὰ πηγαίνω; Μόλις ἤλθα μὲ ἄδεια, μοῦ κόψανε τέσσερης μέρες περιορισμό. Εἶναι λοιπὸν ἢ δὲν εἶνε γραφτό μου; Καὶ ὁ ἀτυχὴς ἥρως ἀπεμακρύνθη σιωπηλὸς. Καθὼς ἔκαμε νὰ προχωρήσῃ ἔπεσεν ἐπάνω εἰς ἕνα ταγματάρχην.

—Ποῦ ἔχεις τὰ μάτια σου; τοῦ εἶπε. Τέσσερης ἡμέρες περιορισμιόν.

Ο στρατιώτης ἐγύρισε, μᾶς ἐκύτταξε καὶ εἶπεν.

—Ακούσατε; Αρπαξα ἄλλες τέσσερις.

Ο ΡΙΠ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΚΑΙ ΕΧΕΙ Ο ΘΕΟΣ

Οἱ Βούλγαροι εἰς τὴν Καβάλλαν ἔπροτίμησαν νὰ προκαλέσουν διπλωματικὸν ἐπεισόδιον μᾶλλον ἐξ ἀφορμῆς τῶν ταχυδρομικῶν σάκκων παρὰ νὰ ἐκληφθοῦν ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους ὡς σεβόμενοι τοὺς ἰσχυροὺς ἕνεκα δειλίας.

Εἰς ἡμᾶς συμβαίνει ὅλως τὸ ἀντίθετον. Καὶ τόσος εἶναι ὁ σεβασμός μας πρὸς τὰ συμφέροντα των, ὥστε ὄχι μόνον δὲν ἐνησκήσαμεν ἕως τώρα κανὲν ἐκ τῶν δικαιωμάτων τοῦ νικηφόρου πολέμου μας; ἀλλὰ κατηντήσαμεν νὰ ἐκλαμβάνωνται αἱ ἐπὶ παντὸς σημείου ὑποχωρήσεις μας ὡς ἀδυναμία καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς Τούρκους, τῶν ὁποίων πεντηκοντακισχιλίους περίπου αἰχμαλώτους κρατοῦμεν ὑπὸ τοὺς πόδας μας.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀτόλμου αὐτῆς πολιτικῆς εἶναι ὅτι Τοῦρκοι καὶ Εὐρωπαῖοι ἀπαθρασύνονται. Οἱ Τοῦρκοι δὲν ἐννοοῦν νὰ μᾶς παραχωρήσουν τὰς νήσους, τρεῖς δὲ ἐκ τῶν Μ. Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων προβάλλουν ἰσορροπίας καὶ συμφέροντα διὰ νὰ τὰς δώσουν πίσω εἰς τοὺς Τούρκους μὲ τὴν ἀπωτέραν ἐλπίδα ὅτι θὰ εἰμπορέσουν νὰ τὰς καταλάβουν μίαν ἡμέραν ἀπὸ αὐτοὺς διὰ λ)σμόν αων. Εἰς τὴν Ηπειρον πάλιν προσπαθοῦν αἱ ἴδιαι αὐταὶ Δυνάμεις νὰ δημιουργήσουν μίαν τερατώδη Αλβανίαν εἰς βάρος τοῦ Ελληνισμοῦ καὶ τῶν συμμάχων μας Σέρβων καὶ Μαυροβουνίων. Οἱ Ρῶσσοι πάλιν γορεύουν προτεκτοράτον εἰς τὸν Αθω καὶ... ἔχει ὁ Θεός. Διατί ὄχι, ἀφ' οὗ ἡ Διπλωματία μας εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν ζητημάτων εἶναι τόσον ἄτολμος ;

ΤΟΛΜΑΝ ΑΕΙ

Γνωστὸν εἶναι ὅτι ὅταν ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος θέλει νὰ ἐπιτύχῃ κάτι ἢ νὰ τὸ συμβουλεύσῃ ἢ νὰ τὸ προλάβῃ τὸ παριστάνει ὡς ἤδη γινόμενον.

Εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἀπὸ τὰς τρεῖς ἀνωτέρω περιπτώσεις γνωρίζομεν ὅτι πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τὴν πληροφορίαν τῆς Γαλλικῆς Εφημερίδος «Εξέλσιορ» περὶ Ελληνικοῦ διπλωματικοῦ βήματος πρὸς τὰς κυβερνήσεις τῆς Ευρώπης εἰς τὸ Ελληνικὸν Κράτος. Ετσι, προσθέτει, θὰ περιορισθῇ κατὰ πολὺ ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἐνέργεια. Καὶ ἔχει δίκαιον ἡ Γαλλικὴ Εφημερίς.

Εἰξεύρομεν τῷ ὄντι ὄντι ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι πάντοτε ὑπεχώρησαν πρὸ τῶν τετελεσμένων γεγονότων. Διατί λοιπὸν δὲν κάμνομεν καὶ διὰ τὰς νήσους μὲ μίαν προσάρτησιν ἓν τετελεσμένον γεγονός ; Μόνον ἔτσι θὰ κόψωμεν τὸν βῆχα τῶν Ιταλογερμανοαυστριακῶν. Η Κυβέρνησις μας ἔχει ὑπὲρ αὐτῆς δι' ἓν τοιοῦτον πρακτικόπημα ὅλα τὰ δίκαια. Δίκαιον ἱστορικὸν, δίκαιον φυλῆς, δίκαιον κατακτήσεως. Επειτα ἔχει καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἄλλων τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ τὴν ἄλλην ἐκείνην τὴν ἐξισου σημαντικὴν, τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἑλληνικωτάτων νησιωτικῶν πληθυσμῶν. Διατί τάχα δὲν τὰς προσαρτᾷ ; Πῶς διαφορετικὰ νὰ μᾶς τὸ ποῦν οἱ φίλοι μας ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους ; Νὰ τὰς προσαρτήσῃ ! Τολμὰν ἀει !

ΟΙ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΙ

Συνεπείᾳ τῆς προχθεσινῆς νίκης τοῦ στόλου μας ὁ λαός μας καταληφθεὶς ὑπὸ ἐξάλλου ἐνθουσιασμοῦ, ἤρξατο τὴν ἰδίαν ἑσπέραν πυροβολῶν μέχρι βαθείας νυκτός. Ατοπον βεβαίως τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ προλάβῃ ἡ ἀστυνομική μας ἀρχή, ἀλλ' ἄτοπον συγγνωστὸν ὅπως ὀήποτε εἰς μίαν ὥραν ἐνθουσιασμοῦ. Εκεῖνο ὅμως ὅπερ θεωροῦμεν ἀσύγγνωστον εἶναι ὅτι τὸ αὐτὸ ἄτοπον ἐπανελήφθη καὶ χθὲς χωρὶς νὰ καταληφθῇ καὶ πάλιν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, ἡ δέουσα φροντὶς πρὸς περιορισμόν του.

Αραγε δὲν φρονεῖ αὐτὴ ὅτι καιρὸς πλέον εἶναι νὰ παύσῃ μία ἀσχημία τόσον ἐπικίνδυνος ;

ΕΝΩΣΙΣ Ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ

Από τὸ Πλωμάρι, τὴν Γέραν, τὸν Πολυχνίτον, εὐσταλεῖς, ἀρρενωποί, ἀποφασισμένοι καὶ ν' ἀποθανοῦν ἀκόμη διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πόθου των νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὴν γλυκειὰ μαννούλα των, τὴν Ελλάδα, ἔρχονται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη οἱ διαδηλωταί.

Καὶ οἱ δρόμοι τῆς Μυτιλήνης πλημμυρίζουν ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινον αὐτὸ ποτάμι, ποῦ βοΐζει καὶ ἀντιπαρέρχεται, ἀτελείωτον, γεμάτον ἀπὸ τὴν ὀρτὴ ποῦ δράζει, εἰς τὸ πλημμύρισμά του μὲ τὴν βοὴν τῶν ὀφιφρόων καταρρακτῶν καὶ τῶν χειμάρρων :

Ενωσις ἢ θάνατος !

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Μᾶς γράφουν καὶ μᾶς ἐρωτοῦν κάθε ἡμέραν :

Μὴν εἴδατε πουθενὰ τὸ ἀεριόφως ; Ελάβατε εἰδήσεις του ; Τί γίνονται οἱ λέβητές του ; Ποῦ εἶναι καὶ δὲν ἔρχονται, ποῦ εἶναι καὶ δὲν δγαίνουν ; Εξακρεμάσαμεν τὶς παλιές μας λάμπες γιὰ τὸ χατήρι του καὶ τώρα καθήμεθα καὶ ὀδυρόμεθα ἐν σκότει βαθυτάτῳ. Ερωτήσατε πρὸς Θεοῦ τὴν Εταιρίαν, τί νὰ κάμωμεν τὰ μπὲκ, ποῦ ἠγοράσαμεν τόσον ἀκριβὰ καὶ τὰς ἐγκαταστάσεις,, ποῦ τόσα μᾶς ἐστοίχισαν ; Τοὺς λέγομεν τακτικὰ κάθε βράδυ : Γεννηθήτω φῶς ! καὶ φῶς δὲν γίνεται παρὰ μὲ τὶς λουσέρνες...Καὶ τυφλωνόμεθα. Αὐτὸ θὰ βαστάξῃ ἄραγε ; Καὶ πόσον ; Μίαν ἀπάντησιν δι' ὄνομα Θεοῦ !

Καὶ δὲν εἰξεύρομεν τί νὰ ἀπαντήσωμεν.

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΣ ΤΟΥ ΑΘΩ

Η Ρωσσικὴ πρότασις περὶ οὐδετεροποιήσεως τοῦ Αγίου Ορους, καίτοι δὲν διεβιβάσθη ἀκόμη εὐκρινῶς ἐν Λονδίνῳ φαίνεται οὐχ' ἧττον ὅτι στηρίζεται ἐπὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ καθεστῶτος ἐν Αγίῳ Ορει καὶ μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Χαλκιδικῆς εἰς τὴν Ελλάδα. Κατὰ τὸ καθεστὼς τοῦ Αγίου Ορους, τὸ μέχρι τοῦδε ἐπικρατῆσαν, τὰ εἴκοσι μεγίλα Μοναστήρια αὐτοῦ, δέκα ἑπτὰ Ελληνικά, ἓν Βουλγαρικὸν καὶ ἕνα Σερβικὸν, ἀπετέλουν αὐτόνομον Μοναχικὴν δημοκρατίαν, αὐτοκυβερνωμένην, ἄνευ οἱασδήποτε ἐπεμβάσεως τῆς Τουρκικῆς ἐξουσίας καίτοι ἐν μὲν ταῖς Ταιμακάμης, ἐν δὲ τῇ Δάφνῃ ὑπῆρχε τουρκικὸν τελωνεῖον. Τὸ Αγιον Ορος εἶχεν ἰδίαν χωροφυλακὴν, ὑπαγομένην ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς κεντρικῆς Μοναχικῆς Κυβερνήσεως, ἐδρευούσης ἐν Καρυαῖς καὶ ἀποτελουμένης ἐξ αἱρετῶν ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν Μοναστηρίων. Πολλάκις ἡ Τουρκικὴ αὐθαιρεσία ἠθέλησε νὰ καταπατήσῃ τὰ προνόμια τοῦ Αγίου Ορους ἀλλὰ, διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐκκλησιαστικῶς ἐξαρτῶνται τὰ Αγιορειτικὰ Μοναστήρια, διετηρήθησαν μέχρις ἐσχάτων ἀκέραια τὰ προνόμια αὐτοῦ.

Εἶνε λοιπὸν προφανὲς ὅτι ἡ Ρωσσία ἐνδιαφερομένη μετὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Σερβίας περὶ τοῦ Αγίου Ορους θέλει νὰ διατηρηθῇ τὸ ἐν αὐτῷ καθεστὼς καὶ μετὰ τὴν ἐπὶ τῆς Χαλκιδικῆς νέαν πολιτικὴν κατάστασιν. Η Ελληνικὴ Κυβέρνησις—κατὰ τὴν Ρωσσικὴν πρότασιν—δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Μοναστηρίων. Εν Αγίῳ Ορει θὰ ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρα ἀνεξάρτητος ἀστυνομικὴ καὶ δικαστικὴ ἀρχὴ, ὑπαγομένη ὑπὸ τὰς Μοναχικὰς ἀρχάς. Τὰ Μοναστήρια δὲν θὰ ἀφομοιωθῶσι πρὸς τὰ ἐν Ελλάδι Μοναστήρια, ἑπομένως ἡ περιουσία αὐτῶν δὲν θὰ ὑπαχθῇ ὑπὸ ἑλληνικὸν ἔλεγχον. Τὰ Μοναστήρια, θὰ παραμείνωμεν ἐντελῶς ἀνεξάρτητα καὶ αὐτόνομα, θὰ ὑπάγωνται δ' ἐκκλησιαστικῶς ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ὅστις θὰ λύῃ πᾶσαν αὐτῶν διαφοράν, ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη, ὅπως ἐγένετο μέχρι τοῦδε.

Κατὰ τὴν Ρωσσικὴν πρότασιν αἱ λεπτομέρειαι θὰ καθορισθῶσιν ὑπὸ τῶν κρατῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Αὐστρίας, ὡς ἀντιπροσώπου τῶν ὑπηκόων αὐτῆς Σέρβων ὀρθοδόξων, τῇ προηγουμένῃ ἐγκρίσει καὶ συγκαταθέσει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Πρὸ δὲ τῆς γνώσεως τῶν λεπτομερειῶν τούτων δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κρίνῃ τις κατὰ πόσον θὰ βλάψῃ ἢ θὰ ὠφελήσῃ ἡ Ρωσσικὴ πρότασις, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀποκρούσῃ ἡ Ελληνικὴ Κυβέρνησις πολλῷ μᾶλλον ὅτι ἀναμφιβόλως θὰ ζητήσῃ αὕτη τὴν ἐξασφάλισιν τῶν προνομίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Τουρκία.

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ο ἐν Ηπείρῳ πολεμικὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» γράφει ἀπὸ τὸ χάνι Εμίν-Αγᾶ πρὸς τὴν ἐφημερίδα του.

«Διανύσαντες 40 χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς Φιλιππιάδος ἐφθάσαμεν περὶ τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ μέρος ὅπου κατηυθυνόμεθα.

Εἰς ἀπόσταση 5 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς θέσεώς μας διεκρίνοντο καθαρὰ αἱ πυραὶ τῶν ἑλληνικῶν προφυλακῶν καὶ ἐπὶ ἑνὸς βρους, ἀπέχοντος 9 περίπου χιλιόμετρα, αἱ πυραὶ τῶν τούρκων.

* *

Μόνον ὅταν ἔφθασα ἐδῶ ἀντελήφθην τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ ἅλωσις μιᾶς θέσεως ὅπως ἡ των Ιωαννίνων, τὴν ὁποίαν ἡ φύσις ἔκαμεν ἀφαντάστως ὀχυρὰν καὶ τὴν ὁποίαν οἱ γερμανοὶ διοργανωταὶ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐνίσχυσαν ἐ

τολῆς (Ασιατικῆς Τουρκίας), θέλοντες μὲ τοῦτο νὰ ὑπονοήσουν, ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις των ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ ἀμφίβολον τὴν ἄμυναν τῆς Μικρᾶς Ασίας.

«Η ἀντίρρησις ὅμως αὕτη δὲν ἀντέχει εἰς οἱανδήποτε συζήτησιν. Οπως ἤδη ἀνέπτυξα καὶ πρὸ τῆς διασκέψεως κάθε σύνορον μεταξὺ Κρατῶν θέτει ἀναγκαίως εἰς ἐπαφὴν τὰ ὅμορα Κράτη. Η ἐπαφὴ δ' αὕτη εἶναι μᾶλλον ἄμεσος καὶ κατ' ἀκολουθίαν μᾶλλον ἐπικίνδυνος κατὰ ξηρὰν, τοῦθ' ὅπερ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν θὰ ὑπάρξῃ μεταξὺ τῆς κυρίας τῶν νήσων Ελλάδος καὶ τῆς Ασιατικῆς Τουρκίας, καθόσον μεταξὺ των μεσολαβεῖ ἡ θάλασσα, τὸ καλλίτερον δηλ. σύνορον ποὺ ἔκαμεν ἡ Φύσις. Εὰν δὲ αὐτὴ αὕτη ἡ Φύσις προσκαλῇ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Ελλάδα νὰ ἐκλέξουν τὸ ὅριον τοῦτο, ἡ ἱστορία τὸ ἐπιβάλλει εἰς αὐτάς.

«Από τῆς ἀρχαιότητος μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ὑπὸ πᾶν καθεστὼς καὶ ὑπὸ πᾶσαν κυριαρχίαν αἱ νῆσοι τοῦ Αρχιπελάγους ἀπετέλεσαν πάντοτε σύνολον πολιτικὸν, διοικητικὸν καὶ οἰκονομικὸν ἐντελῶς ξεχωριστὸν τοῦ γειτονικοῦ ἐδάφους.

«Αφ' ἧς ἐποχῆς, μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 21, τὸ Αρχιπέλαγος ἐκόπη αὐθαιρέτως εἰς δύο μέρη, ἐξ ὧν τὸ ἓν μόνον ἐδόθη εἰς τὴν Ελλάδα τὸ ἕτερον ἥμισυ, τὸ ὁποῖον ἔμεινεν εἰς τὴν Τουρκίαν, δὲν προσεκολλήθη εἰς οὐδὲν τῶν ἄλλων τμημάτων τῆς Αὐτοκρατορίας. Απετέλεσε μονάδα διοικητικὴν ξεχωριστὴν, ὀνομασθεῖσαν ἀργότερον «βιλαέτι τῶν νήσων τοῦ Αρχιπελάγους». Οὐδ' ἐξέφρασε ποτὲ ἡ γειτονία τῆς Ασιατικῆς ἀκτῆς τὴν παραμικρὰν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν νήσων.

«Αντιθέτως, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἐξακριβωθῇ ἐὰν τὸ βιλαέτι τοῦ ἀρχιπελάγους ἔπρεπε νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν μεταρρυθμίσεων τῶν ὁποιεσχημένων διὰ τοῦ ἄρθρ. 25 τῆς Βερολινίου Συνθήκης, ἡ Διεθνὴς Επιτροπὴ, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀνατεθῇ ἡ ἐπεξεργασία τοῦ ὀργανικοῦ χάρτου διὰ τὰ Εὐρωπαϊκὰ βιλαέτια τῆς Τουρκίας, ἀπεφάσισε τῷ 1881 ὅτι ὁ νέος ὀργανισμὸς ὤφειλε νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρχιπελάγους.

«Μακρὰν τοῦ νὰ δημιουργήσῃ κινδυνον διὰ τὴν Μικρὰν Ασίαν ἡ παραχώρησις τῶν νήσων, ἀποτελεῖ τοὐναντίον ἐπιβλητικὴν ἀνάγκην διὰ τὴν μετέπειτα ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Οθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ο,τι δήποτε καὶ ἂν γίνῃ, αἱ νῆσοι θὰ μείνουν Ελληνικαὶ. Οὔτε καὶ θὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸ Αρχιπέλαγος καμμία ἐγγύησις εἰρήνης, ἐφ' ὅσον αἱ νῆσοι αὗται δὲν πραγματοποιήσουν τοὺς ἐθνικοὺς των πόθους.

«Εὰν ἀφεθῶσιν ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν, ἔστω καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς μᾶλλον εὐρείας αὐτονομίας, θὰ εἶνε τὸ ἀρχὲς θέατρον ἐνωτικῶν ἀγώνων, οἱ ὁποῖοι θὰ δηλητηριάζουν τὰς Ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις καὶ θὰ ἀποτελοῦν διαρκῆ κινδυνον ρήξεως. Αἱ Μ. Δυνάμεις θὰ ἔβλεπαν νὰ προβάλλουν εἰς ἑορτέραν κλίμακα αἱ δυσχέρειαι τῶν ὁποίων ὄχι μικρὰν πεῖραν ἔλαβον αὗται ἀπὸ τὴν Κρήτην. Εὰν τοὐναντίον αἱ νῆσοι συνενοῦντο μὲ τὴν μητέρα πατρίδα, ἀμέσως μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ελλάδος θὰ ἐξέλιπε πᾶσα ἀφορμὴ προστριβῆς καὶ ἐρεθισμοῦ ἀχθεσεῖς φιλίας καὶ καλῆς γειτονίας θὰ ἦσαν δυναταὶ, καὶ ἡ διαρκῶς αὐξάνουσα κοινότης τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων θὰ ἔτεινε νὰ καταστήσῃ αὐτὰς στενωτέρας καὶ στερεωτέρας.

«Γενικῇ γνώμῃ εἶναι, καὶ δικαίως, ὅτι ἡ εἰρήνη δέον νὰ βασισθῇ ἐπὶ βάσεων δυναμένων νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν διάρκειάν της. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὅμως τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ ἐκλείψουν ὁριστικῶς αἱ παλαιαὶ ἀφορμαὶ συγκρούσεων. Πρέπει νὰ προληφθῇ καὶ πᾶσα ἀφορμὴ οἱασδήποτε φύσεως διὰ τὸ μέλλον. Διὰ τῆς συνομολογήσεως τῆς εἰρήνης, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ ἀσφαλῶς μεταξὺ Τουρκίας, Βουλγαρίας, Μαυροβουνίου καὶ Σερβίας. Μετὰ τῆς Ελλάδος ὅμως δὲν θὰ ἐπέλθῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο παρὰ μόνον διὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν νήσων.

«Η λύσις αὕτη — ὅσας φορὰς καὶ ἂν ἐπαναληφθῇ τοῦτο δὲν θὰ εἶναι ἀρκετὸν— ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πολέμου ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης, ὑπὸ τοῦ συμφέροντος ὅλων. Μόνον δὲ πλεονεκτήματα παρουσιάζει ἡ λύσις αὕτη. Κινδυνον κανένα δὲν παρέχει. Εκεῖνος, τὸν ὁποῖον προβάλλουν οἱ Οθωμανοὶ πληρεξούσιοι, εἶναι ἐντελῶς φανταστικός. Βεβαίως ἡ σκέψις θὰ κατορθώσῃ νὰ διαλύσῃ τὸν φόβον αὐτόν.

«Αλλὰ, καὶ ἂν δὲν εἶχεν οὕτω τὸ πρᾶγμα, ἡ λύσις αὕτη δὲν θὰ ἀπέκλειε τὴν πιθανότητα νὰ εὑρεθῶσιν ἐγγύησεις τοιαύτης φύσεως, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἀγαθὴν μετὰ τῆς Τουρκίας γειτονίαν».

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ

Ελληνικὸν διάγγελμα

Παρίσιοι, 28. Τὸ «Εξέλσιορ» λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἀναμένεται ὡς προσεχὴς ἡ ἔκδοσις Διαγγέλματος τῆς Ελληνικῆς Κυβερνήσεως (!) διὰ τοῦ ὁποίου θὰ κηρύσσεται ἡ ἕνωσις τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου μετὰ τῆς Ελλάδος, γεγονὸς τὸ ὁποῖον μεγάλως θὰ περιορίσῃ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἐνέργειαν.

Η Ρωσία διὰ τὸν Αθω

Βιέννη, 28. Αἱ ἐκ Κων)πόλεως πληροφοριαι βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ Ρωσσία ἐπιμένει διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Αθω ὅπως τὸ Αγιον Ορος τεθῇ ὑπὸ προστασίαν ἁπάντων τῶν ὀρθοδόξων Κρατῶν, ἐγκαθιδρυομένης ἐν αὐτῷ Ελληνικῆς Χωροφυλακῆς.

Η Αὐστρογερμανία καὶ αἱ νῆσοι

Βιέννη 31 Δεκεμβρ. Η συγκινητικὴ καὶ ὁμόφωνος συνηγορία τοῦ βουλευτοῦ Γαλλικοῦ τόπου ὑπὲρ ἀποδόσεως τῶν νήσων εἰς τὴν Ελλάδα εὑρίσκει πατεράν καὶ χαρακτηριστικὴν ἀπήχησιν εἰς ὅλον τὸν Αὐστρογερμανικὸν Τύπον. Καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ γεγονότος ἐνισχύεται ἡ ὑπόθεσις ὅτι ἡ πρωτοβουλία τῆς ἀντιδράσεως δὲν ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Ιταλίαν.

Οἱ Ιταλοὶ διὰ τὰς Νήσους

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Παρισίων ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» ἐτηλεγράφησεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι Ιταλικοὶ κύκλοι φαίνονται ἐκπεπληγμένοι ἐκ τῶν διαθέσεων τῆς Ελλάδος ν' ἀποδώσῃ μόνον εἰς τὴν Ιταλίαν τὴν εὐθύνην ἐν τῷ ζητήματι τῶν νήσων. Εν ταυτῷ δηλοῦσιν ὅτι ὄχι μόνον ἡ Ιουλία, ἀλλὰ καὶ ἅπασα ἡ Τριπλὴ Συμμαχία εἶνε σύμφωνος πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης, ὅτι αἱ ἐγγύτερον τῶν Δαρδανελλίων νῆσοι καὶ ἡ Μυτιλήνη, ἡ Χίος ἡ Κῶς καὶ ἡ Ρόδος πρέπει νὰ παραμείνουν ὀθωμανικαὶ μετ' εὐρείας αὐτονομίας. Η Ιταλία φαίνεται διατεθειμένη νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ελλάδα τὰ Ιωάννινα μέχρι τοῦ ποταμοῦ Καλαμᾶ καὶ τὴν Κρήτην.

Η ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Ρώμη, 30 Η Ιταλία ἐνέκρινε τὴν ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν τῶν Μ. Δυνάμεων καταρτισθεῖσαν συλλεκτικὴν διακοίνωσιν, ἥτις θὰ ἐπιδοθῇ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν Πόλην. Πληροφοροῦμαι ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς ὅτι ἡ διακοίνωσις αὕτη εἶνε συντεταγμένη εἰς ὕφος λεπτὸν ἀλλὰ καὶ ἐνεργὸν συνάμα, καλεῖ δὲ τὴν Τουρκίαν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Αδριανούπολιν καὶ παρέχει πρὸς αὐτὴν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι αἱ Δυνάμεις θὰ διευκολύνουν τὴν τοιαύτην ἐγκατάλειψιν, παρέχουσαι εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν συνδρομήν των ἐν τῇ ὑποστηρίξει τῶν συμπαραμαρτούντων πρὸς αὐτὴν τὴν Αδριανούπολιν ζητημάτων ὡς εἶνε π. χ. τὸ σχετικὸν μὲ τὰ τζαμία.

Διὰ τὰς Νήσους

Ρώμη 30 Η ἐπιδοθησομένη εἰς τὴν Πόλην διακοίνωσις, ἡ συνταχθεῖσα ὑπὸ τῶν Πρεσβευτῶν τῶν Δυνάμεων λέγει διὰ τὰς νήσους ὅτι αἱ Δυνάμεις εἰσὶν ἀποφασισμέναι νὰ ἐπέμβωσι ὅπως λύσουν τὸ ζήτημα, δὲν ἀξιοῦ ὅμως ὅπως ἡ Τουρκία ἐπιδείξῃ πλήρη καὶ πραγματικὴν ἀδιαφορίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὡς ἀνεγράφη εἴς τινας ἐφημερίδας.

Ποῖος ὁ τόνος τῆς συλλογικῆς διακοινώσεως

Βιέννη 31 Η ἡμιεπίσημος «Βορειογερμανικὴ» βεβαιώνει ὅτι τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν (ἀντιπροχθὲς) κατηρτίσθη ὁριστικῶς ἡ πρὸς τὴν Τουρκίαν συλλογικὴ τῶν Δυνάμεων διακοίνωσις, εἰς τόνον ὅμως οὐχὶ ἀπειλητικόν. Αφίνεται δὲ ὑπονοούμενον ὅτι ὁ μετριασμὸς αὐτὸς ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας.

Εὐρωπαϊκὴ ναυτικὴ ἐπίδειξις

Βιέννη 31 Κατὰ τὰς ἐνταῦθα ὑπαρχούσας πληροφορίας, εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει κοινὸν διάβημα τῶν Δυνάμεων θὰ ἐπακολουθήσῃ, ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτήσῃ, καὶ ναυτικὴ ἐπίδειξις σκοπὸν κυρίως ἔχουσα νὰ συγκρατήσῃ τὴν Τουρκίαν ἀπὸ τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ πολέμου πρὸς τὸν ὁποῖον φαίνονται ἐξωθοῦντες τὴν Πόλην οἱ Νεότουρκοι.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΠΑΝΔΗΜΟΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

Χθὲς τὴν μίαν μ. μ. καθ' ἃ εἴχεν ὁρισθῇ ἄπειρον πλῆθος κόσμου πάσης τάξεως καὶ πάσης ἡλικίας, σύμπας ὁ ἄρρην πληθυσμὸς τῆς Μυτιλήνης συνέρρευν εἰς τὸν μέγαν περίβολον τοῦ Γυμνασίου, τὸν ὁποῖον κατέκλυσε συγκεντρούμενον εἰς κολοσσιαῖον πανδημον συλλαλητήριον ὅπως διαμαρτυρηθῇ ἐναντίον τῆς ὑπὸ τῆς Ιταλίας προβληθείσης προτάσεως ὑποστηριζομένης καὶ ὑπὸ τῶν δύο αὐτῆς συμμάχων τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας πρὸς ὀφαρπαγὴν ἀπὸ τῆς νικηφόρου Ελλάδος τῶν λαμπροτέρων καρπῶν τῆς νίκης της, τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου.

Εὐνόητος εἶνε ἡ ἀγανάκτησις ἡ πλημμυροῦσα τὰ στήθη τοῦ Μυτιληναϊκοῦ λαοῦ συνεπείᾳ τῶν τελευταίων ἐκ Λονδίνου εἰδήσεων ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκατανόμαστον ταύτην πρότασιν ἥτις μετὰ περισσῆς περιφρονήσεως πρὸς τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τῶν λαῶν ἀξιοῖ νὰ κανονίσῃ κατὰ τὸ δοκοῦν ὀλίγων διπλωματῶν, ἐξυπηρετοῦντων ποταπά τινα συμφέροντα, τῆς τύχην τῶν νησιωτῶν τοῦ Αἰγαίου, οἵτινες κατ' οὐδὲν εἶναι κατώτεροι οἱουδήποτε ἄλλου λαοῦ καὶ τοῦ μᾶλλον πεπολιτισμένου, ἐχόντων δὲ ἀκραιφνῆ συνείδησιν τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τῶν ἀνθρωπίνων αὐτῶν δικαιωμάτων.

Τὸ θέμα τοῦτο ἀνέλαβε νὰ ἀναπτύξῃ ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς καταρτισθείσης ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ Ψηφίσματος κ. Καραπαναγιώτης. Καὶ τὸ ἔκαμε μετὰ δυνάμεως λόγου σπανίας καὶ ἐξαρσεως, τῶν ὁποίων ἐξεχείλιζεν ἡ συνέχουσα τὸν ῥήτορα ἱερὰ ἀγανακτησις ἐπὶ τῇ ἀποπείρᾳ τῆς καταφώρου αὐτῆς ἀδικίας ἐκ μέρους τῶν Ισχυρῶν τῆς Γῆς, ἡ ὁποία λαμβάνει ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους αὐτῆς διαστάσεις ἀληθοῦς ἀνουσιουργήματος.

Από τοῦ ὕψους τοῦ ἐξώστου τοῦ Γυμνασίου ὁ λόγος τοῦ κ. Καραπαναγιώτη ἐκολίετο βροντερὸς ἄνωθεν τοῦ τρικυμιώντος πλήθους, τὸ ὁποῖον ἐκινεῖτο ὡς θάλασσα δεχόμενον, ὡς ἐκείνη τὰς πνοὰς τῶν ἀνέμων, τὴν μεγάλην πνοὴν τοῦ διαμαρτυρομένου ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν νησιωτῶν Μιτιληναϊκοῦ λαοῦ. Καὶ διὰ νὰ εἴπωμεν τὸ πᾶν, ὁ λόγος οὗτος ἐν τῇ συντομίᾳ του ἦτο ἡ ἀπήχησις τῶν κοχλαζόντων καὶ ἀλληλοσυγκρουομένων εἰς τὴν ψυχὴν ἑνὸς ἑκάστου συναισθημάτων, πόθου, ὀργῆς διαμαρτυρίας καὶ ἀγανακτήσεως—τοῦ πόθου πρὸς τὴν Ενωσιν μετὰ τῆς μεγάλης μητρὸς Ελλάδος καὶ τῆς ὀργῆς, τῆς διαμαρτυρίας καὶ τῆς ἀγανακτήσεως ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔμαθαν νὰ διαθέτουν τοὺς λαοὺς τῆς Ανατολῆς ὡς κτήνη ἀνάξια ἀνθρωπίνης τύχης καὶ προσοχῆς.

Καὶ εἰς κάθε περίσδον τοῦ λαμπροῦ λόγου, ὁ λαὸς ἐξέσπα εἰς φρενητιώδεις ἐπιδοκιμασίας τῶν λεγομένων τοῦ ῥήτορος διὰ νὰ ὁρμήσῃ ἔπειτα σύσσωμος πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ ψηφίσματος εἰς τὸν Παλιτικὸν Διοικητὴν τῆς νήσου κ. Ξ. Στελλάκην παρὰ τὴν βροχὴν, τὴν ὁποίαν ἐδέχθη ἀκάλυπτος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ συλλαλητηρίου. Τὸ ψήφισμα τοῦτο συνταχθὲν καταλλήλως ἐπεκυρώθη διὰ βοῆς τοῦ πλήθους πρὶν ἢ ἐπιδοθῇ εἴς τε τὸν κ. Διοικητὴν καὶ τοὺς Προξένους τῶν μεγάλων Δυνάμεων πρὸς ἐκδήλωσιν τοῦ ἑνὸς αὐτοῦ καὶ μόνου μεγάλου πόθου, τῆς Ενώσεως μὲ τὴν μητέρα Ελλάδα, ἥτις ἄλλως τε ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς κατοχῆς, ***βουλήσει τοῦ Μυτιληναϊκοῦ λαοῦ***, ἔχει κατ' οὐσίαν συντελεσθῇ. Οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλως οἱαιδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ βλέψεις τῆς σκοτεινῆς διπλωματίας καὶ δὴ τῆς Ιταλικῆς, ἡ ὁποία λησμονεῖ κατὰ τὴν παροῦσαν κρισιμον δι' ἡμᾶς ὥραν, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ ὁποίου διέπει τὰς τύχας ἔχων ποτὲ τοὺς κύτους ἐχθροὺς τῆς ἀνεξαρτησίας του, οὓς καὶ ἡμεῖς σήμερον, δὲν ἠμποδισθῇ ἐν τοσούτῳ τοῦ νὰ συγκρατηθῇ εἰς τὸ μέγα Ιταλικὸν κράτος.

* *

Μετὰ τὸν κ. Καραπαναγιώτη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ὡμίλησε θευτερολογῶν καὶ ὁ κ. Ν. Παρίτσης μεθ' ὃ, ὡς εἴπομεν, τὸ πλῆθος ἐτράπη διὰ τῆς προκυμαίας εἰς τὸ Διοικητήριον παρακολουθοῦν κατὰ πόδας τὴν ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐκτὸς τῶν κ. κ. Γ. Καραπαναγιώτη καὶ Ν. Παρίτση καὶ ἐκ τῶν κ.κ. Β. Βασιλείου Δημάρχου, Δ. Βοστάνη, Β. Δουκάκη, Ν. Μητρέλλια, Β. Μουζάλα, Κ. Χλοΐδη Γ. Κεχαγιᾶ καὶ Μιχ. Σουρλάγκα.

Εἰς τὸ Διοικητήριον

Αμα ὡς ἡ ἀνθρωποπλόμμηρα ἐκείνη ἀνῆλθεν εἰς τὸ Διοικητήριον ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Επιτροπῆς κ. Καραπαναγιώτης παρουσιασθεὶς πρὸ τοῦ Διοικητικοῦ Επιτρόπου κ. Ξ. Στελλάκη ἐπέδωκεν εἰς αὐτὸν ἐξ ὀνόματος τοῦ Μυτιληναϊκοῦ Λαοῦ τὸ Ψήφισμα αἰτιολογήσας ἅμα τὸ συλλαλητήριον δι' ὀλίγων λέξεων εἰς τὰς ὁποίας ἐζωγράφησε τὴν κατεχουσαν τοὺς πάντας ἀνησυχίαν ὡς ἐκ τῆς στάσεώς τινων ἐκ τῶν Δυνάμεων κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν τοῦ Λονδίνου. Εἰς ταῦτα ὁ κ. Διοικ. Επιτροπος ἀπήντησε διὰ τῶν ἑξῆς·

Η ἀντιφώνησις τοῦ Διοικ. Επιτρόπου

Τὸ ψήφισμα ὑμῶν διὰ τοῦ ὁποίου ὁ λαὸς τῆς Μυτιλήνης τοσοῦτον περιτράνως διαδηλοῖ καὶ πάλιν τὰ πατριωτικά του αἰσθήματα καὶ τὴν ἑδραίαν ἀφοσίωσιν καὶ πίστην αὐτοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα ἀσμένως ἀποδέχομαι καὶ θέλω διαβιβάσει αὐτὸ ἀμέσως πρὸς τὴν Β. Κυβέρνησιν, ἵνα λαβάνουσα καὶ ἤδη γνῶσιν τῆς ἐμμονῆς εἰς τοὺς πόθους σας, ἔτι μᾶλλον θαρρούντως προβῇ εἰς τὴν προάσπισιν αὐτῶν. Τοὺς φόβους σας περὶ μὴ τυχὸν πραγματοποιήσεως τούτων δὲν εὑρίσκω δεδικαιολογημένους διότι ἡ ἕνωσις τῶν Νήσων μετὰ τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου δὲν ἑδράζεται πλέον μόνον ἐπὶ τῶν προαιώνιων δικαίων ὑμῶν καὶ τῶν ἀπὸ πέντε περίπου αἰώνων παθημάτων καὶ διωγμῶν, ἀλλ' ἔχει ἐπὶ πλέον νῦν ἐπισφραγισθῇ καὶ διὰ νικηφόρου πολέμου δι' ὃν τὸ Κράτος καὶ ἐν γένει ἡ Ελληνικὴ φυλὴ ὑπεβλήθη εἰς μυρίας θυσίας καὶ χύσιν αἵματος,

Οἱ πεπολιτισμένοι Λαοὶ οἱ ἀναγνωρίζοντες τὸ βάσιμον καὶ δίκαιον τῶν ἀξιώσεων ὑμῶν, βεβαίως θέλουσιν ὑποστηρίξει τὴν Β. Κυβέρνησιν εἰς τὴν διεκδίκησιν αὐτῶν. Συνεπῶς ἔχω πεποίθησιν ὅτι αὕτη ἐπὶ τοσούτων ἱστορικῶν γεγονότων στηρίζουσα τὰ δίκαια ὑμῶν ἔχουσα δὲ ἀγωγὸν ὡς προείρηται ἐκτὸς τῆς κοινῆς γνώμης ὅλου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ τὴν εὐμένειαν τῶν Μ. Δυνάμεων, ἔχω πεποίθησιν λέγω ὅτι θέλει ἀγάγει εἰς αἴσιον πέρας τὸ ζήτημα τῶν Νήσων καθ' ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι μόνον ζήτημα ζωτικῶς ἑλληνικὸν· ἀλλ' εἶναι καὶ ζήτημα προόδου, πολιτισμοῦ καὶ εὐτυχίας τοῦ λαοῦ ὅστις κατοικεῖ ταύτας ἀπὸ αἰώνων καὶ ὁ ὁποῖος ἀνήκει εἰς τὴν φυλὴν ἐκείνην ἡ ὁποία κατ' ἐξοχὴν ἀνέκαθεν ἐκαλλιέργησε καὶ μετέδωκε τὰ εὐεργετήματα ταῦτα εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Μὲ τὴν ἑδραίαν ὅθεν πεποίθησιν ὅτι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ Νίκη θέλει στέψει τὰς μυχίας ἐλπίδας σας καὶ τοὺς προαιωνίους πατριωτικοὺς πόθους σας προσκαλῶ ὑμᾶς νὰ ἀναφωνήσητε μετ' ἐμοῦ:

Ζήτω ἡ Πατρίς.
Ζήτω ὁ Βασιλεύς.
Ζήτω τὸ ἔθνος,
Ζήτω ἡ Μυτιλήνη.

Εἰς τὰ προξενεῖα

Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ψηφίσματος εἰς τὸν κ. Πολιτικὸν Διοικητὴν ἡ Επιτροπὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ λαοῦ περιῆλθε τὰ Προξενεῖα τῶν Μεγάλων Δυνάμεων Γερμανίας, Αὐστρίας, Ιταλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας καὶ ἐπέδωκεν ἀνὰ ἓν ἀντίγραφον τοῦ ψηφίσματος εἰς τοὺς κ. Γ)προξένους μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως διαβιβάσωσιν αὐτὸ εἰς τὰς οἰκείας Κυβερνήσεις, τοῦθ' ὅπερ καὶ οἱ κ. κ. Γ)πρόξενοι ὑπεσχέθησαν νὰ πράξωσι λίαν προφρόνως ὑπὲρ τοῦ Μυτιληναϊκοῦ λαοῦ. Τὸ ἐν λόγῳ ψήφισμα ἔχει οὕτω.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Σήμερον τῇ 3η Ιανουαρίου 1913 ὁ λαὸς τῆς Μιτυλήνης συγκεκινημένος ἐκ τῶν πληροφοριῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τόπου, ὅτι Μεγάλαι τινὲς Δυνάμεις ἐναντιοῦνται εἰς τὴν μετὰ τῆς Μητρὸς του ἀρξαμένην ἤδη συμβίωσιν, συγκροτήσας δὲ πάνδημον συλλαλητήριον καὶ ἀκούσας τοῦ κοινῇ βοῇ ταχθέντος ῥήτορος

Ψηφίζει

α') Διακηρύττει πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις καὶ τὴν Κοινὴν ἐν Εὐρώπῃ γνώμην, τὴν σεβομένην τὰ δίκαια τοῦ Ανθρώπου, τὸν διακαῆ καὶ προαιώνιον αὐτοῦ πόθον ἵνα παραμείνῃ καὶ ζήσῃ ἐφεξῆς ἡνωμένος ὑπὸ τὴν στέγην τῆς Μητρὸς Ελλάδος μετὰ τῶν ἄλλων ὑπὸ τὸ Σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἀδελφῶν αὐτοῦ μετὰ τῶν ὁποίων καὶ πρὸ καὶ μετὰ τὸ 1833 συνηγωνίσθη, ἵνα ἴδῃ τὴν σημερινὴν Εθνικὴν Ενωσιν.

β') Οτι τὴν λύσιν ταύτην θεωρεῖ ὡς τὴν μόνην δυνατὴν καὶ ἀνταποκρινομένην εἰς τοὺς προαιωνίους πόθους τῶν κατοίκων τῶν Νήσων καὶ

γ') Ελπίζει ὅτι αἱ Μ. Δυνάμεις θέλουσι συνεχίσῃ τὸ ἔργον αὐτῶν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ πολιτισμοῦ ἀποδεχόμεναι εὐμενῶς τὸ Δημοψήφισμα τῶν Λεσβίων καθ' ὃ οὐδεμίαν ἄλλην διακανόνισιν τῆς τύχης αὐτῶν ἀποδέχονται πλὴν τῆς συντελεσθείσης ἤδη μετὰ τῆς Μητρὸς Ενώσεως εἰς ἐξασφάλισιν τῆς ὁποίας εἶνε ἱκανοὶ καὶ πρόθυμοι εἰς πᾶσαν νὰ ὁποδεχθῶσι θυσίαν.

Ορίζει ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Δ. Βοστάνη, Β. Δουκάκη, Ν. Μητρέλια, Β. Μουζάζα, Γ. Χλοΐδη, Γ. Κεχαγιᾶ, Β. Βασιλείου δημάρχου, Γ. Καραπαναγιώτη, Ν. Παρίτση καὶ Μ. Σουρλαγκὰ ἐπὶ τῷ τέλει ν' ἀποστείλῃ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὸν ἐξοχώτατον Υπουργὸν τῶν Εξωτερικῶν τῆς Αγγλίας Σὲρ Εδουὰρδ Γκρέϋ καὶ τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Βενιζέλον, ἐπιδώσῃ δὲ τοῦτο συγχρόνως εἴς τε τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. Αντιπροσώπους τῶν Μ. Δυνάμεων καὶ τὸν Διοικητικὸν Επίτροπον.

Η ἐκλεγεῖσα ἐπιτροπὴ

Τὸ ἀνωτέρω ψήφισμα ἐπεδόθη εἰς τὸν Κυβερνήτην τοῦ «Λιτίου» ἐστάλη εἰς Χίον ὅπως τηλεγραφικῶς διαβιβασθῇ ὅπου δεῖ.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ

Ως γράφομεν εἰς ἄλλην στήλην, ἀνετέθη εἰς τὴν ἐν τῷ λιμένι μας ὁρμοῦσαν κανονιοφόρον «Ακτιον» νὰ φέρῃ τὸ χθεσινὸν ὑπέρ τῆς Ενώσεως ψήφισμα τοῦ Μυτιληναϊκοῦ λαοῦ εἰς Χίον ὅπως ἐκεῖθεν τηλεγραφηθῇ ὅπου δεῖ.

Ατυχῶς πληροφορούμεθα ὅτι τὸ «Ακτιον» ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατούσης θαλασσοταραχῆς δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀνατεθεῖσαν εἰς αὐτὸ σοβαρὰν ἀποστολὴν μὴ ὑπάρχοντος δὲ καὶ ἄλλου μέσου πρὸς μεταβίβασιν κινδυνεύει ὁ Μυτιληναϊκὸς λαὸς νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὑστερήσας νὰ διατρανώσῃ τοὺς πόθους αὐτοῦ πρὸς τὴν Ενωσιν μετὰ τῆς μητρὸς Ελλάδος καὶ τὴν διαφλέγουσαν αὐτὸν φιλοπατρίαν, μεθ' ἧς εἶναι ἕτοιμος νὰ ὑποστῇ πᾶσαν θυσίαν ὅπως ἤδη πραγματουμένους τοὺς πόθους του.

Εκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης φρονοῦμεν ὅτι καιρὸς εἶναι νὰ ὑποβάλωμεν μερικὰ πράγματα εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, τῶν ὁποίων ἡ ὀλιγωρία ἔβλαψε καὶ βλάπτει ἄχρις ὥρας ζωτικώτατα τῆς νήσου ἡμῶν συμφέροντα.

Καὶ ἐν πρώτοις δὲν πρέπει νὰ ἀποκρύψωμεν ὅτι ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας τῆς κατοχῆς καὶ ἐντεῦθεν ἡ Κυβέρνησις ἕνεκα βεβαίως τῶν πολλῶν αὐτῆς μεριμνῶν, δὲν ἐπέδειξεν ὅσην ἔπρεπε φροντίδα ὑπὲρ τῆς μεγαλειτέρας τῶν κρατικῶν νήσων τοῦ Αρχιπελάγους. Αλήθεια πικρὰ ἀλλ' ἀλήθεια, ἡ ὁποία πρέπει ἅπαξ διὰ παντὸς νὰ λεχθῇ πρὸς ἀνακούφισιν καὶ τοῦ Μυτιληναϊκοῦ λαοῦ ὅστις μετὰ λύπης ἀντελήφθη τὸ γεγονὸς καὶ πρὸς ἐσπευσμένην εἰ δυνατὸν λῆψιν τῶν ἀναγκαίων ἐκείνων μέτρων, τὰ ὁποῖα νὰ ἄρουν τὰς ἀφορμὰς τῶν δικαίων ἡμῶν παραπόνων.

*Οὕτω καθ' ἃ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ἐγένοντο ἐγκαίρως ἐπανειλημμέναι αἰτήσεις ἐπ